

bes risiko for, at politiske strømninger kan få indflydelse på udfaldet af spørgsmålet om tiltale- og straffesag.

Det er en meget teoretisk begrundelse. Forslagsstillerne har heller ikke nogen eksempler på politisk misbrug. Kan forslagsstillerne nævne nogen eksempler, eller ser man spøgelses ved højlys dag? Ulemperne ved at løsrive anklagemyndigheden er store, jeg skal nævne et par stykker.

Hvis forslaget vedtages, kan Folketinget ikke pålægge justitsministeren at bede Rigsadvokaten om at rejse tiltale eller foretage andre retsskridt i sager, hvor Folketinget vurderer, at det er helt nødvendigt at gribe ind. Det kunne være over for internationale organisationer, der støtter terrorisme, og som har forgreninger her til Danmark. Det kunne være mod rockerkriminalitet eller mod organiseret økonomisk kriminalitet.

Hvis der opstår sager, hvor Folketinget finder det helt nødvendigt at gribe ind, og hvis anklagemyndigheden ikke vil gribe ind, så har vi brug for den nuværende ordning, hvor Rigsadvokaten hører under justitsministeren og ikke svæver frit i luften.

Hvis forslaget vedtages, vil det blive vanskeligere for Folketinget gennem ministeren at påvirke anklagemyndigheden til at prøve ny retspraksis, f.eks. at en ny type forbrydelse skal for domstolene. Det skal være op til Rigsadvokatens forgodtbefindende, om sådanne sager skal følges.

Den ordning, vi har i dag, har mange fordele. Tænk, hvis der engang i fremtiden opstår korruption eller magtmisbrug inden for anklagemyndigheden, og anklagemyndigheden er jo ikke en ophøjet størrelse, den består af mennesker på godt og ondt. Derfor kan den ikke virke som en stat i staten uden den kontrol, der ligger fra regeringens side, også den kontrol, der består i, at justitsministeren kan give anklagemyndigheden ordre og instrukser. Hvis man løsriver anklagemyndigheden, vil man så ikke være på vej til at opgive tredelingen af magten, som den er fastlagt i grundloven? Kan man leve med en fjerde statsmagt, der ikke kan modtage ordre hverken fra regering eller fra Folketing? Vil det ikke give en risiko for misbrug af anklagemyndigheden, hvis denne vigtige del af justitsvæsenet ville komme uden for regeringens og Folketingets kontrol?

Der er noget betryggende ved vores nuværende parlamentariske system. Folketingets

kontrol med de forskellige samfundsområder og de forskellige institutioner betyder, at en minister altid står til ansvar for, hvad der sker inden for hans eller hendes forretningsområde. Hvis den parlamentariske kontrol svækkes, er der noget værdifuldt i folkestyret, der går tabt.

Kl. 18.55

Alt i alt ser vi i Dansk Folkeparti med stor skepsis på dette forslag. Vi er naturligvis parat til at se på detaljerne under udvalgsbehandlingen, men vi er ikke parat til at svække den demokratiske kontrol og den parlamentariske kontrol med en så vigtig institution som anklagemyndigheden.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Den første korte bemærkning er til fru Sandy Brinck.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Hr. Per Dalgaard skosede sådan lidt forslagsstillerne for ikke at have fremhævet nogen eksempler. Nu kan jeg ikke huske, om hr. Per Dalgaard var med til Retsudvalgets høring om det her emne. Der var der faktisk peget på to eksempler, hvor man i hvert fald var meget tæt på, nemlig missil-Olsen-sagen, som den kaldes, hvor Folketinget ville have undersøgt, om der burde have været rejst en sag, og det andet eksempel, som blev nævnt, var den færøske overbelåningssag, hvor Erhvervsudvalget var lidt utilfreds med en beslutning om, at man ikke ankede en afgørelse. Så man har altså haft tilfælde i historien, hvor man har været meget tæt på at bruge de her muligheder, uden at jeg skal komme langt ind i det.

Men hvordan ville Dansk Folkeparti, når de nu hylder den parlamentariske kontrol, hvilket hyldestkor jeg kunne være med i, kontrollere, hvilke sager der ikke rejses ved anklagemyndigheden?

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Nej, jeg kunne desværre ikke deltage i den pågældende høring. Jeg havde rent faktisk planlagt det, men der var andre ting, der kom i vejen.

Jeg kan ikke komme nærmere ind på de der to eksempler, som fru Sandy Brinck kommer med. Helt generelt ønsker vi den nuværende ordning bevaret, som den er i dag. Vi finder den ganske fortrinlig, og den har fungeret godt, og det er jeg sikker på at den fortsat vil gøre.